

ॐ
ॐ

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ
ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.ਜੇ.
ਪੰ. ਦੇਵੀ ਚੰਦ, -ਦੇਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

195 ਇਹ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰਾ ' 1
1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 218

Oct. 5th ਪੰਜਾਬ ਪਿਓਰ ਫੁਡ ਐਕਟ (1929 ਦਾ VIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 22(5) ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—
ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਰਟੀਕਲ 356—ਅਧੀਨ
ਘੋਸ਼ਣਾ—ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ—ਦਾ ਬਦਲ

22 (5) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਸੰਸਦ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ—ਧਾਰਾ 22(5) ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ—ਅਨੁਸਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ
ਨੂੰ ਮੁਅੱਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਕਸਿਮ “ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ
ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕਰੇ ਜੇ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

20 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ,
1951 ਨੂੰ ਖਰੜਾ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 195 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨਿਯਮ
ਬਣਾਇਆ।

“ਸਕਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਅਤੇ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ 6.6 ਅਨਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ ਦੁੱਧ ਜਾਂ
ਤਰਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ”।

ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਸੀ।

1 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਆਈਸ ਕਰੀਮਾਂ ਅਤੇ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ
ਨੂੰ ਮੁੜ ਗੁਲੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਐਕਟ,
1929 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ /

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਜ
ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ “ਸੰਸਦ” ਨੂੰ “ਪੁਨ ਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ” ਲਈ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ
ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1951 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ੁੱਧ ਖੁਰਾਕ ਐਕਟ ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਗੂ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਐਕਟ ਦੇ ਐਕਸ਼ਨ 22(5) ਨੂੰ ਆਮ ਜਾਂ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜੱਜ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ। ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ “ਕਾਨੂੰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ
ਕਰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ” ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਸਦਾ

ਨਿਯੰਤਰਣ 'ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਕੰਮ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22(5) ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਘੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਡਾਇਟ (1), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।
ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਗਾਇਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ, ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ (ਰਾਜੀ 1)

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜੁਲੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨੰਬਰ ਜੇ/ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ, 7, ਮਿਤੀ 28, ਜਨਵਰੀ, 1954, ਧਾਰਾ 438, ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਕੋਡ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਵਰਮਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੰਖੇਪ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ, 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਦੇ ਹੋਏ, ਜੁਲੰਦਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਇਹ ਇੱਕ R1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪਿਊਰੂ ਪੁਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(8)(a) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਟੇ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 150

ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ 6.6 ਅਨਾਜ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 203.4 ਗ੍ਰੈਨ ਸੈਕਰੀਨ ਪ੍ਰਤੀ 10 ਗੈਲਨ ਵਾਲੀ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀ ਵੇਚੀ ਸੀ।

ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦੂਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੈਕਰੀਨ ਵਾਲੀ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀ ਵੇਚੀ ਸੀ ਪਰ ਸੀਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। *offence V erebv.* ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਨੇ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ 6.6 ਗ੍ਰੈਵ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ, *th^* ਓਰ, ਕੀ-ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦਾ ਸੁਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 5, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ *vnd^* ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ, ਏ) (1882) 9 QBD 47 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

1898, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਬੀਜੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਬਾਈ ਸਰਕਾਰ - ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਖਰੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 11 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6746-HB 51/IL 339। ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 674 6-3

HB-5 ' / ਦੁਆਰਾ 11-6362, ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ:-।

“ਸਕਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਈਸ ਕਰੀਮਾਂ ਅਤੇ ਆਈਸ ਕ੍ਰੈਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ 6.6 ਅਨਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ ਦੁੱਧ ਜਾਂ ਬ.ਕੁਇਡ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 357 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਵਰਤਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਏਕਤਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸਬ ਡੈਲੀਗੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ 28 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦਾ ਖਰੜਾ II*। ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ Kt ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਸੰਸਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸੁੱਧ ਭੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 o* ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ * ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸਨ? ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ

ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦ ਸਿਰਫ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ 'ਨਿਯਮ' ਇੱਕ 'ਐਕਟ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਪਾਰਲੀਆ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ment ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੱਪੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸੁਧ ਖੁਰਾਕ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

ਮੁੜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ (ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੀ.ਟੀ. ਦੇਵੀ ਬਿਸ਼ਨ ਘੰਡ ਨੂੰ 6.6 ਗ੍ਰੇਨ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 203.4 ਗ੍ਰੇਨ ਸੈਕਰੀਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਸ ਗੈਲਨ ਵਾਲੀ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (8) (ਏ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ 150 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਜਾਇਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ-

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ^k ਦੇਵੀ ^e ਉੱਤੇ ਕੀ- *ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਹੈ ਸਿਸ ਦੀ ਰਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਠੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪਿਓਰ ਫੂਡ ਐਕਟ (1929 ਦਾ ਐਕਟ VIII) ਦੀ ਧਾਰਾ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, 22 (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

20 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕਲਾਮਾ ਆਇਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰੋਕਲਾ ਮੈਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਬਾਸੂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 802 'ਤੇ ਐਕਸਟੈਨਸ਼ੋ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਗੈਲਨ 6.6 ਗ੍ਰੇਨ ਸੈਚਾ ਰਾਈਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 (2) (f) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ: -

*22(5)। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ - ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖਰੜਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ-

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰੇਗੀ	Pt. Devi Chand v. The State
ਖਰੜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ।	

ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਸੰਸਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ (ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪਾਵਰਜ਼) ਐਕਟ, 1951 ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ 28 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਕਲਾ ਮੈਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਦ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਂਦ ^ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ - ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। * ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਐਕਟ - ਸਾਬਤ ਹੋਏ 're' ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ 'ubs' ctiiin (5> t>* seel? n °2 ^c^m 2? (5) ^ft^e ਐਕਟ ਮਨੁੱਖ ਹੈ- ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸਟੇਟ *ਈ ਸਰਕਾਰ

¹ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ "ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ" ਲਈ "ਸੰਸਦ" ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 22 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਸੰਸਦ' ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ * ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1951 ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਰਟੀ 174 ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

Pt. Devi
Chand
v.
The State

ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ^{1> ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 22 (5) ਵਿੱਚ} ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XLVI ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ force ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਜੇਕਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 22(5) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਟਾਲਣਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22(5) ਨੂੰ ਆਮ ਜਾਂ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

. ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਜੱਜ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਇਹ

ਪੰ. ਦੇਵੀ ਨੂੰ *h ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ^v *en v. ਡਾਇਟ (1), ਉਹ ਚਾਂਦ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਰਾਜ ਇੱਕ ਪੈਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ th? ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ^{ਏਕ} ਪਰੀਸ਼ ਤਬ? ਚੂਹਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ^{ਪੰਜਾਬ} ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ੁੱਧ ਖੁਰਾਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਕਲਾ ਮੈਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ : ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟਾਈ ਪ੍ਰੋਕਲੈਮੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

Pt. Devi
Chand
v.
The State

ਟੀਮ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 22 (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਫ਼ਾ 248 'ਤੇ ਕ੍ਰੋਸ ਆਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਤਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ "ਅਸੰਭਵ ty ਪੂਰਨ "TH1£ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ। 32)

ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ"। ਉਸਨੇ ਬਰੂਮਜ਼ ਲੀਗਲ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਦੇ ਪੰਨਾ 162 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਹਵਾਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਕੰਮ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਤੰਬੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਆਈਸ ਕੈਂਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ **ਪੰਜਾਬ** ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Bf ulat, J

1352 HC—600— 20-2-5* -CP ਅਤੇ S., Pb., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ